

er Rigsdagens Pligt at give en Finantslov, men at det ogsaa er dens Pligt at give den inden Forløbet af 2 Maaneder. End yderligere udtaler det ærede Medlem: „Ved at udstrække Finantslovens Behandling over et længere Tidsrum gjør Rigsdagen et Indgreb i Kongens Ret til at begrænde dens Samværen til 2 Maaneder . . . og hvis som Folge heraf Rigsdagen hjemsendes, uden at nogen Finantslov er blevet vedtaget, og hvis Ministeriet, for at raade Bod herpaa, griber til en overordentlig Foranstaltning: saa hviler Ansvarret herfor paa Rigsdagen.“ Her udtaler den ærede Rigsdagsmand altsaa bestemt, at dersom Rigsdagen ikke inden to Maaneder er færdig med Arbejdet, og Regjeringen sender Rigsdagen hjem og udtæder en provisorisk Finantslov, har Rigsdagen Ansvarret for, at den er udsædt. Her har Regjeringen, efter det ærede Medlems eget Standpunkt, ingenjohelst Begrænsning hverken inden for Landsthingets eller Folkethingets Bevillinger. Her se vi, hvor fuldstændig de Paaastande, som det ærede Medlem nu hævder, staa i Strid med, hvad han tidligere hævdede. Men naar vi saaledes aldrig nogeninde kunne tage de ærede Ordførere paa noget bestemt Standpunkt, fordi de bestandig vælge Standpunkt, efter hvad deres Kampstilling for Dødblikket har Fordel af, men ikke efter, hvad der er grundlovmæssigt, saa kan en Diskussion ikke føre til Noget. Naar det ærede Flertal allerede for længe siden har erklæret, at det vil have Konflikt med Regjeringen, og det viser sig, at jo mere Vægt og Betydning Regjeringen tillægger en Bevilling, desto mere Opsfordring er der for Flertallet til at nægte den, saa er der i Virkeligheden ikke Andet for end at modtage Konflikten og se, hvem der fører den længst ud.

Justitsministeren (Melleman): De Udtalelser, der seldt fra det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad) og fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holtstein), have jo bragt Debatten tilbage til det gamle Punkt, som der er talt saa idelig og meget om, thi naar man vil opstille den Sætning, at det er Regjeringens Pligt at staa en Finantslov tilveie, saa vil det jo ikke sige Andet end Parlamentarismen. Indrømmes den Paaastand, maa vi ogsaa komme til, at det Thing, der ikke vil give den Regjering, der sidder, en Finantslov, kan afsædige Regjeringen. Men det er jo netop det, som Meningsforskjellen staaar paa, og denne Meningsforskjæl antager jeg ganske vist ikke kan udjævnes i Dag. Det er altsaa egentlig til dette ene Punkt — Parlamentarismen

— at al den Tale, der her er ført i Dag, reduceres, og der har man jo saa Valget mellem 2 Arter af Parlamentarisme, af hvilke den ene er ganske vanvittig. Den første Art er den Parlamentarisme, der siger, at ethvert af Thingene har Ret til at afsædige Ministrene; den gjør for Tiden enhver Regjering umulig, og derfor falder jeg den den mest vanvittige; den anden Art, hvorefter der dog kunde regjeres, er den, hvorefter kun det ene Thing har denne Ret, og det er formodentlig efter den ærede Talers Mening Folkethinget, der skal have denne Ret. Alt dette er ikke Andet end en Tilbagevenden til den gamle Principstrid, som deler de to Partier imellem i flere Aar. Jeg skal endnu kun gjøre en Bemærkning med Henhyn til et Punkt, der kunde synes at spille en praktisk Rolle, nemlig den Udtalelse af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds, at der inden 24 Timer kunde staaes en midlertidig Finantslov til Veie, og at Regjeringen burde gjøre Skridt hertil. Jeg skal i den Anledning svare, at jeg forstod den ærede Taler saaledes, at det, som han ligesom vilde tilbyde — jeg veed for Resten ikke, om han vilde tilbyde det, og om han var bemyndiget dertil af Thingets Flertal, men jeg sætter nu, at han er det — var en midlertidig Bevillingslov af den gamle Slags, af den Slags, som er gjentagne Gange vedtaget her i Thinget. Hertil vil jeg bemærke, at naar Regjeringen ikke bringer et saadant Forslag frem, saa er den simple Grund den, at en Bevillingslov af den Art er der ikke den ringeste Grund til at antage, at det andet Thing vil gaa ind paa, efter Alt, hvad der er passeret i forrige Samling. Er det derimod det ærede Medlems Mening at ville tilbyde en Bevillingslov af den Slags, som det andet Thing vil gaa ind paa, skal jeg selvfølgelig sætte mig i Forbindelse med Conseilspræsidenten, for at de fornødne Skridt kunne blive truffet til Fremlæggelsen af en saadan snarest muligt.

Den fungerende Formand (Høgsbro): Det ærede Medlem for Ddenes Amts 4de Valgkreds (Monrad) har bedt om Ordet. Med Thingets Samthkke (Dphold) har det ærede Medlem Ordet.

Rettelise.